

Cô Lái Đò

con đò nhỏ nhỏ bến xanh trong
đưa khách ngược xuôi... hớn hờ lòng
cô lái đò nhìn mây sắc tím
lời tình, hò khê: "sáo sang sông..."

sáng nay đưa khách lạ xuôi giòng
xao xuyên trong lòng... khách biết không?
cô lái cúi đầu vờ khua nước
giấu thềm cảm xúc... ước cùng mong

khách qua đò vội chẳng buồn trông
ánh mắt thẹn trao... má ửng hồng
gác mái, cấm sào cô đợi mãi
khách về bến cũ... để sang sông

đêm nay lành lạnh ngọn thu phong
nhớ khách sang sông rạo rức lòng
biên biệt nơi nào người khách lạ?
bến tình cô lái... nguyện chờ mong...

Bến Lòng

từ độ người đi nắng chẳng hồng
nước ròng lơ lửng ngọn rêu rong
màu mây nhạt nhẽo trên bờ vắng
cô lái ngậm ngùi... những nhớ mong

thu đến bao lần vẫn ngóng trông
đò neo hoen gỉ nước loang giòng
bến lòng nước nở... màn sương rụng
tan vỡ hình người đáy nước trong

một mình thao thức giữa mênh mông
trăng nước nhấp nhô... sóng ngập lòng
một chuyến đò xuôi... hoài tưởng nhớ
lưng trời biên biệt... "sáo sang sông..."

Khách Về Một Chiều Mưa

Khách về bến vắng... một chiều mưa
loáng thoáng cầu tre... gió lạnh thừa
ủ rũ cây đa sầu bóng nước
đâu rồi đồ cũ... đáng năm xưa?

bôi hời khách bỗng nhớ hôm nao
vội vã sang sông chẳng tiếng chào
thoáng đẫm sóng tình cô lái nhỏ
nghe chừng xao xuyên... dạ nao nao

lần ấy qua sông chẳng hẹn về
đời trai muôn dặm bước sơn khê
vẫn mang hình bóng người con gái
chèo mái xuôi giòng... nặng tình quê

thờ thần bên bờ sông nước trong
chờ con đồ cũ ngược xuôi giòng
đò xưa chẳng thấy... buồn ngao ngán
mưa đổ ướt hồn... khách dỗi trông

Vu Sơn

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/VuSon.html>

www.vietnamvanhien.net

